

یک رباعی ابوسعید ابوالخیر:

اندر شش و چار غایب آید ناگاه
در هشت و دو اسب خویش دارد کوتاه
در هفتم و سوم بفرستد چخیزی
اندر نه و پنج و یک سپردازد راه
شاید چنین باشد:

رباعی در توصیف باری تعالی است.

شش: شش جهت (چون: میت ۲۸۰ و قدر دوم شوی میکلون)

چهار: چهار عنصر سازنده جهان، به اعتقاد آمدوکل؛ امهات علی.

* خداوندا، تو در شش جهت و چهار عنصر عالم مادی نیستی (وجود مادی ندارد).

مصراع دوم:

در مسابقات اسب دوانی، اسب اول تا دهم اسم داشت.

(چون آنچه در نصاب الصبیان آمده:

ده اسبند در تاختن هر یکی را
به ترتیب نامی است روشن نه مثل

مجتبی، مصطلی، .....)

* خدای بی نام است و می دانیم که خدای از نام با و صفاتی که متصفشان می کنیم، مبرا و بجان هستند.

مصراع سوم:

هفت: هفت زمین

(چون:

هرآن دلی که نهفته است زیر هفت زمین ..... اسرار التوحید، ص ۳۴۰)

یا افلاک، هفتگان (فرهنگ اصطلاحات نجومی، ص ۲۲۱)

سوم: اشاره به موالید سه گانه (ثلاثة)

معدن (جماد) و نبات و حیوان

* خداوند نعمات و موهبت ها را در زمین و آسمان پدیده ها (تمام جهان) به انسان هدیه می کند.

مصراع چهارم:

ز: زه فلک

(چون: هست زه شرفلک زندانم عیش ده روز به زندان چه کنم؛ خاقانی)

یا زه حس (۵ حس ظاهری و ۴ حس باطنی منهای حس مشترک)

(زه حواس برون ثوبه کوی هشت صفات .....؛ خاقانی)

پنج: ۵ نوبت نماز (شرفنامه؛ ۵۹)

یا ۵ حس (سمع، بصر، شمع، ذوق و لمس)

یا ۱۵ ارکان اسلام (کلمه طیبہ، نماز، روزہ، حج و زکات)

یک: یگانگی حق - جل و علا -

پرداختن : ساختن، فراہم کردن

*حضرت جل و علا از افلاک (یا حواس) و حواس (یا عبادات) و یگانگی خود راہ برای قرب خویش فراہم نموده اند.

اللہ اعلم،

گروہ آموزشی ادبیات استان